

USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě projednal ve veřejném zasedání konaném dne 31. července 2023 **odvolání obžalovaného Xxx**, narozeného xxx, proti rozsudku Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 3. 4. 2023, č. j. 19 T 94/2021-208, a rozhodl

takto:

Podle § 256 trestního řádu se odvolání obžalovaného Xxx **zamítá**.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 3. 4. 2023, č. j. 19 T 94/2021-208, byl obžalovaný xxx uznán vinným přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku, za který byl podle § 337 odstavec 1 trestního zákoníku odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 15 měsíců, pro jehož výkon byl podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 73 odstavec 1, 3 trestního zákoníku byl obžalovanému uložen také trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 2 let.
2. Proti rozsudku soudu prvního stupně podal obžalovaný xxx v zákonné lhůtě odvolání, které zaměřil do všech jeho výroků. Uvedl, že není pravdou, že by předmětného dne motocykl Cagiva 125 řídil. Naopak z výpovědí všech svědků vyplynulo, že ho nikdo motocykl řídit neviděl, pouze ho tlačil po komunikaci, což je i na kamerovém záznamu, který se bohužel nedochoval. Nechápe, o jaká 'fakta' okresní soud opřel tvrzení o jeho vině, asi o to, že měl na hlavě nasazenou helmu, kterou převzal od osoby, jež mu motocykl předávala, a že i s touto helmou na hlavě navštívil benzinovou stanici, aby do kanystru načepoval trochu benzínu a připravil motocykl k přepravě. Tehdy ještě nepřemýšlel nad tím, jak motocykl přepraví. Ve spise by měl být uložen spis z Novojičínské nemocnice, kde je uvedeno něco ve znění 'xxx-tlačení motocyklu', což převzala lékařská služba z úst policisty xxx, nikoliv jeho. Dále nerozumí tomu, proč by si svědek xxx měl značit na papírek časy průjezdů předmětného motocyklu, když tam denně musí projet motocykly nepočítaně. I kdyby to bylo na žádost policie, tak proč by se záznam nedochoval z důvodu časové prodlevy a proč to soud I. instance spatřuje jako stěžejní důkaz. Tyto zaznamenané časy průjezdů a tlačení motocyklu není možno nijak ověřit, a i kdyby to pravda byla, pak opět nerozumí tomu, z čeho soud vycházel, když píše, že toto není možné, když přesně tak se to stalo. Od jeho zavolání do příjezdu svědka xxx uběhla max. 1 minuta, protože již byl ve svém vozidle nedaleko místa, kde k němu přisedl, a pak pokračovali po cestě tak, jak je to uvedeno ve výpovědi xxx. Každý může snadno zjistit, že je možné vše stihnout. Navíc se ukázalo u hlavního líčení, kdy znovu vypovídal svědek xxx, že policie přijela na místo autoservisu 2x. Poprvé, když ho odvážela na služebnu, kdy podotýká, že od doby, co dotlačenou motorku odstavil u firmy Agrocar, zašel na benzinku pro benzin, zpět k motorce a nalil do ní benzin, uběhlo min. půl hodiny. Podruhé přijela s předem připravenými výpověďmi svědků k podpisu, kdy tito své výpovědi ani nečetli. Celá věc je snaha policie kriminalizovat jeho osobu, protože v minulosti byl stíhán pro přečin maření. Svědčí o tom i fakt, že součástí spisu by měl být dokument, kde policista Lid používá fráze typu: že video z kamer, které ho měly natočit, je vyvedeno v dobré nebo velmi dobré kvalitě, aniž by tyto záznamy reálně existovaly. Krajský soud v Ostravě již jednou celou věc vrátil okresnímu soudu, kdy jasně

doporučil či vymezil, jak má soud I. instance postupovat či definovat některé skutečnosti nebo jak se s nimi vypořádat. Dle jeho názoru se však soud I. instance s žádnou z uvedených věcí nevypořádal. Opět jen přejal reprodukci státního zástupce a nikterak nevzal v potaz doporučení odvolacího soudu. Svědek xxx zdůraznil, že policii volal, protože viděl osobu motocykl tlačit, že osoba šla z příkopy do příkopy, což je vskutku úsměvné, protože neví, jak by osoba chodící z příkopy do příkopy mohla jezdit na motocyklu. Žádá odvolací soud, aby k tomuto jeho odvolání připojil i odvolání psané dříve Mgr. Seibertem, které již jednou uznal za relevantní a vrátil celou věc Okresnímu soudu v Novém Jičíně.

3. V průběhu veřejného zasedání prostřednictvím svého obhájce zdůraznil, že je nutné uplatnit ústavně právní zásadu in dubio pro reo, když provedené důkazy ukazují spíše na jeho nevinu. Je logické, že když od jiné osoby převzal oblečení s helmou, tak na jakýchkoliv kamerových záznamech bude osoba vypadat zcela stejně, což nepotvrzuje, že by on danou motorku řídil v daných časech. Z výslechů svědků se nepodařilo s určitostí zjistit, která osoba řídila, svědek xxx uvedl, že osobu v helmě na motorce jet neviděl a že nemůže s určitostí říct, o jakou osobu se jedná, svědek xxx motorku viděl, ale pouze ze záznamu a nebyl schopný také s určitostí říct, že se jedná o tutěž osobu. Svědek xxx potvrdil, že obžalovaného vyhodil u cesty, kde stála určitá osoba s motorkou, svědek xxx uvedl, že si je jistý, že daná osoba na motorce nejela. Co se týče obhajoby obžalovaného, že mezi 6:15 hod. až 6:30 hod. přijal nějaký hovor, tak se jeho obhajoba nevyvrátila a nedokázalo se potvrdit to, že v 6:07, 6:22 a 6:39 hod. mohl řídit danou motorku. Za téměř nepoužitelný důkaz označil subjektivní hodnocení mapy ze strany soudu, kdy soud nebyl schopen určit, jaká byla doprava, jestli tam nebyla nějaká překážka na cestě, jestli tam nebyla oprava v rámci nějakého zdržení. Dodal, že okresní soud nepořídil záznamy z telefonu, kde se ten telefon nacházel. Svědka xxx označil nespolehlivým, není důvod proč by si sám zapisoval nějaké údaje, když kamerový záznam se pak záhadně vytratil, stejně tak je zarážející jeho postoj, neboť když přijeli policisté, předložili mu úřední záznam, tak ho podepsal, aniž by si ho přečetl.
4. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem obžalovaný navrhnul, aby Krajský soud v Ostravě jako soud odvolací rozsudek Okresního soudu v Novém Jičíně zrušil a zcela ho zprostil obžaloby.
5. Věc byla předložena Krajskému soudu v Ostravě jako soudu odvolacímu podle § 252 trestního řádu. Z obsahu spisového materiálu bylo zjištěno, že odvolání bylo podáno oprávněnou osobou podle § 246 odstavec 1 písmeno b) trestního řádu, v zákonné lhůtě podle § 248 odstavec 1 trestního řádu, a svým obsahem splňuje i náležitosti dané ustanovením § 249 odstavec 1 trestního řádu. Nebyl tak důvod pro jeho zamítnutí podle § 253 odstavec 1 trestního řádu nebo odmítnutí podle § 253 odstavec 3 trestního řádu.
6. Z podnětu podaného odvolání krajský soud přezkoumal podle § 254 odstavec 1, odstavec 3 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost těch výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, a to z hlediska vytýkaných vad, jakož i správnost postupu řízení napadenému rozsudku předcházející, a po projednání věci ve veřejném zasedání dospěl k závěru, že odvolání obžalovaného xxx není důvodné.
7. Předně je nutno uvést, že v dané věci jedná již o druhé meritorní rozhodnutí, kdy první rozsudek okresního soudu čj. 19 T 94/2021-139, byl vyhlášen dne 6. 1. 2022, a tímto byl obžalovaný uznán vinným přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku, za který byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 15 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou a k trestu zákazu činnosti spočívajícímu v zákazu řízení motorových vozidel

Shodu s prvopisem potvrzuje Drahomíra Anlaufová
v zast. Olga Lysoňová

na dobu 2 let. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný odvolání, o němž bylo rozhodnuto usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 21. 3. 2022, čj. 4 To 48/2022-148, jímž byl rozsudek soudu prvního stupně zrušen a věc vrácena s tím, aby v ní učinil rozhodnutí nové. Okresnímu soudu bylo zejm. uloženo, aby u hlavního líčení znovu vyslechl obžalovaného, svědky xxx, xxx a xxx, pokusil se zajistit účast svědků xxx a xxx, aby do spisu založil doslovný přepis záznamu o oznámení xxx na linku 158, a aby vyslechl zpracovatel úředního záznamu z čl. 2 (xxx). V této chvíli může krajský soud konstatovat, že okresní soud jeho pokyny splnil, příp. se o to pokusil, když totožnost, kontaktní údaje a aktuální pobyt svědka xxx se přes veškerou snahu zjistit nepodařilo.

8. V řízení, jež rozsudku předcházelo, odvolací soud neshledal žádné procesní vady, které by měly za následek nedostatečné objasnění věci či porušení práva na obhajobu. Nebylo tedy důvodu k jeho zrušení podle § 258 odstavec 1 písmeno a) trestního řádu.
9. Přezkoumáním napadeného rozsudku krajský soud zjistil, že se v něm okresní soud v zásadě správně, logicky a přesvědčivě vypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí. Rozvedl, které důkazy provedl, jak je hodnotil, kterak se vypořádal s obhajobou obžalovaného, a k jakým skutkovým a právním závěrům dospěl. Rozsudek netrpí podstatnými vadami a jeho odůvodnění svým obsahem odpovídá kritériím uvedeným v § 125 trestního řádu. Nálezací soud provedl dostupné důkazy v rozsahu pro rozhodnutí nezbytném v souladu s § 2 odstavcem 5 trestního řádu, kdy zjistil skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Provedené důkazy poté okresní soud hodnotil ve smyslu § 2 odstavec 6 trestního řádu, při řádném uvážení všech okolností případu jak jednotlivě, tak i v jejich souhrnu. Dbal na to, aby byly objasněny stejně okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch obžalovaného. Okresnímu soudu nelze vytknout, že by některý podstatný a stěžejní důkaz neprovedl nebo, že by hodnocení důkazů provedl v rozporu se zákonem či pravidly formální logiky. Vzhledem k tomu je možno plně odkázat na odůvodnění rozsudku okresního soudu, se kterým se krajský soud ztotožnil.
10. Obžalovaný xxx vytýkané jednání v plném rozsahu popřel, když uvedl, že motocykl daného dne neřídil. Předmětného dne mu okolo 6.15 hod. zavolal xxx, že mu došel benzín, aby si pro motorku přišel a sdělil mu kam. Obžalovaný poté zavolal xxx, aby ho na místo zavezl. Jeli přes Lichnov, kde se xxx krátce zastavil u příbuzných, a poté mu již u motocyklu xxx předal bundu a rukavice, které si spolu s helmou nasadil, motorku tlačil asi 300 metrů před firmu Agro, kde ji odstavil a šel pěšky pro benzín, který následně přelil do nádrže. Poté přijeli policisté a odvezli ho na služebnu. Po celou dobu, co tlačil motocykl, měl na sobě bundu, helmu i rukavice.
11. Za situace, kdy obžalovaný vytýkané jednání popřel, vycházel nálezací soud při svých závěrech zcela správně a důvodně z dalších ve věci provedených důkazů, a to především výpovědi xxx, a jím vypracovaného záznamu časů průjezdů a tlačení předmětného motocyklu (průjezd v časech 6.07 – 6.15 hod., 6.22 – 6.28 hod., 6.39 hod. a tlačení 6.48 – 6.55 hodin), kamerového záznamu (čl. 5), kde se obžalovaný pohybuje v okolí a na benzínové čerpací stanici MOL v helmě, výpovědi svědků xxx, xxx, xxx, xxx a xxx, jakož i dalších zejména listinných důkazů. Tyto výpovědi a listinné důkazy okresní soud rekapituluje v bodech 3. až 15. napadeného rozsudku a lze na ně bez dalšího odkázat.
12. Na základě provedených důkazů okresní soud konstatoval, že byť výpověď obžalovaného potvrzuje svědek xxx, který ho měl zavést k nepojízdné motorce, a svědci xxx a xxx ho z vytýkané trestné činnosti přímo neusvědčují, je v dané věci stěžejní výpověď svědka xxx, který viděl na kamerovém záznamu průjezdy a tlačení předmětného motocyklu, které časově zapsal na listinu provedenou k důkazu, a který bez pochybností uvedl, že motocykl na záznamu a ten, který mu byl

ukázán policií na fotodokumentaci, jež stál před jeho firmou, a u něhož byl zajištěn obžalovaný, je totožný. V listině, na níž svědek xxx zaznamenal průjezdy motocyklu, je zaznamenán průjezd v čase 6.07 – 6.15 hod., 6.22 – 6.28 hod. a 6.39 hod., a následně tlačení motocyklu v čase 6.48 – 6.55 hod. Pokud jde o předmětný motocykl pak neměl okresní soud pochyb, že právě tento jezdil v časech zaznamenaných svědkem xxx na trase Kopřivnice – Frenštát pod Radhoštěm a zpět.

13. Stěžejní otázkou tedy bylo, zda tento motocykl obžalovaný řídil či jej pouze tlačil, jak uvádí. V tomto směru okresní soud považoval za zcela zásadní listinný důkaz opatřený z mapového serveru mapy.cz, z níž dovedl, že celková délka trasy od místa, kde měl svědek xxx vyzvednout obžalovaného, k místu, kde jej měl vysadit, činí necelých 9 km, což odpovídá 10 minutám jízdy bez zastavení. Poslední průjezd motocyklu byl zaznamenán v čase 6.39 hod. ve směru na Kopřivnici. Po tomto okamžiku se měl, dle verze obžalovaného, stát motocykl nepojízdným, xxx měl telefonicky požádat obžalovaného, jež byl v místě bydliště, aby pro motocykl přijel, obžalovaný měl zkontaktovat svědka xxx, aby ho tam odvezl (což běžně nedělal), dojít na místo srazu u aquaparku, a odtud měli jet prokazatelně delší cestou se zastávkou v Lichnově 39 až do místa údajného setkání s xxx, zde si měl přebrat motorku (byla na stojanu), bundu, rukavice a helmu, tyto si nasadit, a z tohoto místa motorku tlačit. Zdůraznil, že již v 6.48 hod., tedy po 9 minutách od posledního průjezdu motocyklu, byl obžalovaný kamerou zachycen, jak motocykl tlačí. Okresní soud konstatoval, že je zjevné, že verze skutkového děje prezentovaná obžalovaným je nereálná, smyšlená s cílem vyvinut se z protiprávního jednání. Nad rámec uvedeného okresní soud poukázal na skutečnost, že je zcela nelogické a tudíž nevěrohodné, že svědek xxx, který spěchal za svým strýcem s klíči, volil delší trasu, když zároveň na kratší dojezdové trase do místa bydliště jeho strýce (tedy cestou na kruhovém objezdu doprava směr Kopřivnice) měl na obžalovaného čekat xxx s motocyklem. I jeho výpověď okresní soud považuje za nepravdivou, účelovou, vedenou snahou pomocí obžalovanému vyvinut se, když je jeho dlouhodobým kamarádem. Okresní soud proto uzavřel, že se obžalovaný dopustil jednání, tak jak je uvedeno ve výroku rozsudku, na čemž nemůže nic změnit ani skutečnost, že samotný kamerový záznam zachycující průjezdy motocyklů nebylo možno z technických důvodů uchovat pro potřeby trestního řízení.
14. S takovýmto hodnocením důkazů okresním soudem podrobněji rozvedeným v bodě 16. odůvodnění se ztotožnil i krajský soud, proto na ně lze beze zbytku odkázat, a je možno zdůraznit a k argumentaci okresního soudu a námítkám obžalovaného, které jsou v zásadě opakováním jeho obhajoby před okresním soudem, s níž se tento dostatečně vypořádal, doplnit následující. V dané trestní věci nebyl proveden přímý důkaz svědčící o tom, že by obžalovaný předmětný motocykl řídil, když ho žádný svědek jako řidiče jednoznačně neoznačil a na kamerovém záznamu není při jízdě na motocyklu zachycen (kamerový záznam byl smazán), avšak byly provedeny nepřímé důkazy tvořící do té míry ucelený, spojitý a na sebe navzájem navazující řetězec, že ve svém důsledku vylučují jakoukoliv pochybnost o vině obžalovaného. Důvodné pochybnosti o vině obžalovaného v této věci nenastaly, a proto nebylo na místě uplatnit obžalovaným zmíněnou zásadu in dubio pro reo. Jak správně konstatoval okresní soud, v dané věci je stěžejní zejména výpověď svědka xxx, který viděl na kamerovém záznamu řidiče motocyklu na tomto jezdit, k čemuž opakovaně uvedl, že sám je přesvědčen, že se jednalo o tutéž osobu, tzn. osobu, která na motocyklu jezdila, následně ho tlačila, byla u čerpací stanice a poté s policiisty (čl. 132 verte, 204 verte). Svědek rovněž uvedl, že oděv obžalovaného byl totožný s oděvem osoby řídící předmětný motocykl (čl. 204 verte). Tento svědek pak z kamerového záznamu pořídil výpis časů, kdy motocykl viděl po předmětné silnici projet a kdy již byl tlačěn. Z výpovědi svědka tedy vyplynulo, že si je zcela jist tím, že při jím popsaných průjezdech řídil řidič totožný motocykl, který byl posléze zadokumentován policejním orgánem poté, co se na oznámení dostavil k čerpací stanici a kde nedaleko u firmy Agrocar zajistil předmětný motocykl, u kterého se nacházel obžalovaný v oblečení a s přilbou zachyceném na Shodu s prvopisem potvrzuje Drahomíra Anlaufová
v zast. Olga Lysoňová

fotografii č. 7 z č. l. 11. Z výpovědi svědka vyplynulo, že řidič motocyklu a obžalovaný měli na sobě totožné oblečení, včetně přilby, což obžalovaný vysvětluje tím, že si uvedené na sebe od osoby xxx měl obléci. Svědek sice jednoznačně neoznačil obžalovaného za řidiče motocyklu, když uvedl, že tomu tak bylo s největší pravděpodobností, avšak právě časové údaje popsané tímto svědkem jsou pro věc velmi zásadní. Podle nich je totiž zřejmé, že motocykl naposledy po silnici projel v čase 6.39 hodin a poté byl v čase 6.48 hod. již tlačén. Mezi těmito časy je tedy odstup toliko 9 minut. Obžalovaný uvedl, že mu xxx volal, aby pro motocykl přijel, že mu došel benzín, následně on volal svědku xxx, zašel k aquaparku, kde ho svědek vyzvedl, poté jeli jimi udávanou cestou do Lichnova, kde svědek xxx vystoupil, nechal klíče, a teprve poté ho vysadil u předmětného motocyklu. Dle okresním soudem založené listiny znázorňující předmětnou trasu (9 km) se tato dá ujet za 10 minut, samozřejmě plynule, není-li velký provoz, dopravní omezení, či jiné problémy, jež by dojezdovou dobu značně prodloužily. I dle názoru krajského soudu je tak naprosto nereálné, aby obžalovaný během objektivně zjištěných 9 minut absolvoval telefonický hovor s xxx, který by předtím, ale již po čase 6.39 hodin (v té době ještě motocykl jezdil) musel nejprve odstavit nepojízdný motocykl, následně uskutečnit hovor se svědkem xxx, poté absolvovat cestu na místo setkání (u aquaparku) jakož i celou trasu automobilem se zastávkou v Lichnově. Během těchto 9 minut by rovněž musel xxx předat obžalovanému bundu, rukavice a helmu, ten by si je musel rovněž obléci (nasadit), a poté začít tlačít motocykl tak, jak bylo zaznamenáno v čase 6.48 hodin. O věrohodnosti svědka xxx nemá ani odvolací soud nejmenších pochybností, jeho výpověď odpovídá i jiným ve věci provedeným důkazům, navíc byl poučen o trestních následcích křivé výpovědi a soud neshledal jedinou motivaci tohoto svědka, aby se sám dobrovolně vystavil příp. nepravdivou výpovědi trestnímu postihu pro zmíněný trestný čin, obžalovaný je k němu osobou zcela cizí, jeho křivým obviněním a nepravdivou svědeckou výpovědí by nic nezískal. V žádném případě pak ve věci není možno z provedených důkazů ani náznakem dovodit obžalovaným naznačený komplot s policií, event. některým policistou. Pokud jde o námitku nelogičnosti pořízení záznamu s časy průjezdu z kamerového záznamu, který byl posléze smazán, pak v tomto krajský soud žádnou nelogičnost či záměrnost nevidí, kdy sám svědek xxx uvádí (např. čl. 204), že záznam nebyl policii dle domluvy předán, neboť v mezidobí poté, co ho shlédl, byl záznam přehrán, což je nepochybně možný důvod pořízení jeho výpisu (z opatrnosti). Z výpovědi svědka naopak vyplývá, že skutkový děj pravdivě popisoval tak, jak ho vnímal, pokud si nebyl jistý určitou okolností, pak to uvedl, a to například, když za řidiče motocyklu označil obžalovaného s největší pravděpodobností, nikoliv, jak sám uvedl, se stoprocentní jistotou. V podpisu dodatečně policejním orgánem předloženém protokolu o podaném vysvětlení tímto svědkem nelze shledávat okolnost, která by snad mohla vzbuzovat pochybnosti o jeho věrohodnosti, jak obžalovaný v odvolání naznačuje. V těchto souvislostech a při hodnocení obhajoby obžalovaného je možno poukázat na rozpory v jeho výpovědích, kdy např. uvedl, že mu svědek xxx volal v cca 6.15 hodin, že mu došel benzín, přitom dle časového záznamu motocykl ještě v čase 6.39 hodin jezdil. Možno poukázat také na zjevnou účelovost chování obžalovaného na místě samém při vědomí uloženého trestu zákazu činnosti spočívajícím v zákazu řízení motorových vozidel, kdy měl po celou dobu, což i sám připouští a je zřejmé z kamerových záznamů, tedy i při 300metrovém tlačení motocyklu a následném pohybu v prostorách čerpací stanici nejen oblečenou bundu a rukavice, ale i helmu, kdy současně uvádí, že „pralo slunko“, bylo neuvěřitelné horko a bylo mu špatně. Z jeho chování je evidentní, že při obecném povědomí o existenci kamerových prostředků v těchto prostorách, se takto snažil, aby nebyl zřetelně zachycen a případně následně ztotožněn. Není dále bez významu, že předmětný motocykl neměl umístěnou registrační značku, i když při provozu na pozemních komunikacích nelze takový motocykl bez registrační značky provozovat. Z uvedeného jednoznačně plyne, že obžalovaný, při vědomí uloženého trestu, jako řidič motocyklu činil vše, aby nebyl přistižen při opětovném porušování uloženého trestu zákazu činnosti. Je sice pravdou, že výpověď svědka xxx v některých bodech podporuje verzi obžalovaného, ovšem tuto je možno ve světle jiných, již

rozvedených důkazů hodnotit jako účelovou, vedenou snahou pomoci obžalovanému, s nimž se kamarádi již delší dobu, o čemž svědčí i skutečnost, že spolu byli v roce 2018 po určitou dobu umístěni ve stejném oddíle Věznice Heřmanice (viz. čl. 256). Okresním soudem prezentované úvahy a závěry vyplývající z mapového podkladu serveru mapy.cz krajský soud shledal správnými a logickými a námitky obžalovaného stran těchto úvah nedůvodnými. Pokud bylo odvoláním okresnímu soudu vytýkáno, že nebral v potaz případné dopravní komplikace, pak se fakticky jedná o námitku, která vyvrací obhajobu obžalovaného, neboť při dopravní komplikaci by se zvětšil čas dojezdu a tím i celková doba, během které mělo dojít k jednotlivým událostem popsáným obžalovaným v rámci jeho obhajoby. Pokud bylo vyloučeno, že k těmto mohlo dojít během 9 minut v případě běžného provozu, pak tím více k nim nemohlo dojít v případě dopravních komplikací. Krajský soud dále považuje za vhodné dodat, že k prověření obhajoby obžalovaného s časovými údaji o posledním průjezdu řízeného motocyklu a jeho následným tlačáním stran časových údajů, zejména co do doby nezbytné k tvrzené přepravě osobním motorovým vozidlem, byly již vzhledem k jednoznačnému nesouladu mezi celkovým potřebným časem k provedení všech obžalovaným popsáných úkonů a zjištěnou dobou mezi průjezdem motocyklu a jeho tlačáním zcela dostatečné údaje vyplývající z mapových podkladů. Prověření obhajoby obžalovaného např. vyšetřovacím pokusem by již proto bylo zcela nadbytečné, jeho účelu bylo dosaženo jinak. Lze uzavřít, že provedené důkazy bez důvodných pochybností prokazují vinu obžalovaného a současně vylučují jeho obhajobu, že předmětný motocykl řídila jiná osoba.

15. Okresní soud proto nepochybil, pokud za dané situace dovedl skutková zjištění prezentovaná ve výroku napadeného rozsudku. Pochybení rozsudku okresního soudu krajský soud nezaznamenal ani při užití právní kvalifikace, když vytýkané jednání právně kvalifikoval jako přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku, neboť bylo prokázáno, že obžalovaný mařil výkon rozhodnutí soudu tím, že vykonával činnost, která mu byla takovým rozhodnutím zakázána, konkrétně mu bylo zakázáno řízení motorových vozidel pravomocným rozsudkem Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 12. 4. 2021, sp. zn. 19 T 3/2021 a přesto předmětný motocykl řídil. Zde je však na místě, vzhledem ke strohé argumentaci okresního soudu doplnit, že s přihlédnutím ke všemu výše uvedenému je rovněž zřejmé, že se obžalovaný vytýkaného jednání dopustil úmyslným jednáním, konkrétně ve formě úmyslu přímého ve smyslu ustanovení § 15 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku, když chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem (úmysl přímý, dolus directus). O úmysl přímý jde jak v případě, kdy pachatel ví jistě, že svým jednáním poruší nebo ohrozí zájem chráněný takovým zákonem, kdy v takových případech nemůže takový výsledek svého jednání nechtít (vědomí jistoty a chtění), tak také v případě, kdy pachatel považuje za možné, že svým jednáním takové porušení nebo ohrožení způsobí, a zároveň je způsobit chce (vědomí možnosti a chtění). Tedy i subjektivní stránka daného přečinu byla naplněna.
  16. Krajský soud shledal plně zákonným a odůvodněným rovněž výrok o trestu. Okresní soud při ukládání trestní sankce obžalovanému správně vyhodnotil všechny okolnosti rozhodné pro stanovení jejího druhu i výměry z hledisek §§ 37–39 trestního zákoníku, přičemž přihlédl zejména k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, osobním poměrům obžalovaného, k dosavadnímu způsobu jeho života i k možnostem jeho nápravy. Okresní soud důvodně u obžalovaného neshledal žádnou polehčující okolnost, naopak zcela správně jako přitěžující okolnost [§ 42 písmeno q) trestního zákoníku] vyhodnotil jeho předchozí odsouzení, zejména za situace, kdy se opakovaně dopouští i totožné trestné činnosti, tedy jedná se o speciální recidivu. Obžalovaný má v opise rejstříku trestů od roku 2004 do roku 2022 již 20 záznamů, kdy na něj bylo působeno tresty výchovnými, alternativními, ale opakovaně i nepodmíněný tresty odnětí svobody, vždy zcela bez efektu, jak správně konstatoval okresní soud, a nelze tedy jinak než mu opět ukládat
- Shodu s prvopisem potvrzuje Drahomíra Anlaufová
v zast. Olga Lysoňová

nepodmíněný trest odnětí svobody. Nelze totiž ani přehlédnout, že poslední předchozí trest za přečin dle § 337 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku byl obžalovanému uložen ani ne měsíc před spácháním nynějšího skutku. Pokud za této situace okresní soud v rámci trestní sazby přečinu dle § 337 odstavec 1 trestního zákoníku, tj. až na 2 roky, uložil obžalovanému nepodmíněný trest odnětí svobody v délce 15 měsíců, tj. nad polovinou zákonné trestní sazby, pak rozhodně nejde o trest nepřiměřeně přísný, aby byl odvolací soud nucen do něj jakkoli ingerovat a měnit jej. Zcela správně okresní soud zařadil odvolatele podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku pro výkon tohoto trestu do věznice s ostrahou, neboť pro takový postup byly splněny veškeré zákonné podmínky. Současně okresní soud zcela správně a zákonně uložil obžalovanému trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, když se této trestné činnosti dopustil v souvislosti s řízením motorového vozidla. S přihlédnutím k evidenční kartě řidiče, kde má obžalovaný od roku 2005 do roku 2020 celkem 15 záznamů, pak ani výměru tohoto trestu uloženého v délce 2 roků nelze považovat za nepřiměřeně přísnou. Takto uložený trest se jeví krajskému soudu přiměřený, zákonný a zohledňující všechny okolnosti skutku, jež splní svůj účel jak z hlediska individuální, tak generální prevence.

17. Pro úplnost odvolací soud uvádí, že důkazní návrh obžalovaného na provedení důkazu záznamy telekomunikačního provozu z telefonu obžalovaného považuje s ohledem na shora uvedené za nadbytečný, a to i s přihlédnutím odstupu času od spáchání skutku a době, po níž jsou právnické osoby provozující telekomunikační služby povinny záznamy telekomunikačního provozu uchovávat, navíc tyto údaje vzhledem k podmínkám vymezeným v § 88a trestního řádu nebylo možno ani v citovaném ustanovení upraveným postupem vyžadovat.
18. Jelikož napadený rozsudek byl odvolacím soudem shledán správným a zákonným, bylo odvolání obžalovaného xxx podle § 256 trestního řádu zamítnuto jako nedůvodné.

Poučení:

- I. Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.
- II. Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání, které lze podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím soudu I. stupně.

Dovolání mohou podat:

- a) nejvyšší státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného,
- b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká.

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Příslušný k rozhodnutí o podaném dovolání je Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odstavec 1 písmeno a) - m) trestního řádu nebo § 265b odstavec 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Ostrava 31. července 2023

Mgr. Karel Šigut v. r.
předseda senátu

Vypracovala:
Mgr. Miluše Wiwegerová v. r.

Shodu s prvopisem potvrzuje Drahomíra Anlaufová
v zast. Olga Lysoňová